

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικού :	
Έτησια	δρ. 4.00
Έξαμηνος	2.50
Τριμήνιος	1.50
Εξωτερικού :	
Έτησια	δρ. 5.50
Έξαμηνος	3.00
Τριμήνιος	2.00

**ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ**

Τιμή φύλλου λ. 10 || Έν' Αθήναις τῆ 15 Δεκεμβρίου 1911 || Έτος Α' -- Αριθμὸς 6

ΠΩΣ ΕΠΛΗΡΩΘΗ Ο ΚΛΕΠΤΗΣ

Ὁ κύριος Χαρτοδιπλωμένος ἔχει ἓνα περιόδιον ἑλίγον μακρὸν τῆς πόλεως. Κάποτε ὅμως ὑπωπτεύθη ἔτι κάποιος ἐπῆγγαινε καὶ τοῦ ἔκλεπτε τοὺς καρπούς. Διὰ τὰ τοὺς φθᾶση μάλιστα ὁ κλέπτης ἐπενοῦσεν ἓνα ρυάκιον πλατὺ καὶ βαθύ· τὰ ἴχνη τῶν βημάτων τοῦ κλέπτου ἐφαίνοντο· ὁ κ. Χαρτοδιπλωμένος ἐξετάσας αὐτὰ εἶδε μὲ μεγάλην τοῦ ἐκπληξίν ἔτι ἦσαν ἀπὸ ὑποδήματα

μικροῦ παιδιοῦ.

Ἄμεσως ἐδόθη διὰ ν' ἀνακαλύψῃ τὸν κλέπτην· ἐφύλαξε μίαν νύκτα καὶ κατὰ τὸ μεσονύκτιον μὲ μεγάλην τοῦ ἐκπληξίν εἶδε τὴν σκιάν ἑνὸς γίγαντος μὲ μεγάλα καὶ ἰσχνὰ πόδια.

Δυστυχῶς ὁ σκύλλος τοῦ ἤρχισε νὰ γαυγίσῃ καὶ ὁ γίγας ἐκεῖνος ἐξήφανίσθη μὲ μεγάλα βήματα.

Ὁ Χαρτοδιπλωμένος τὸν

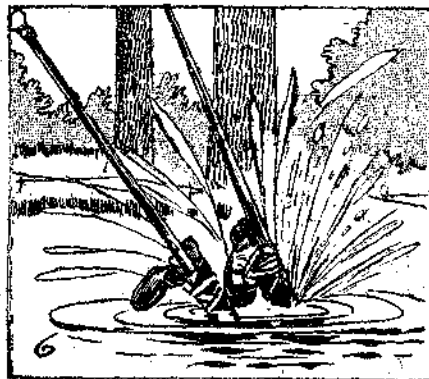

παρεφύλαξε πάλιν καὶ ὕστερ' ἀπὸ ἀρκτὸν καιρὸν τὸν εἶδε μίαν νύκτα νὰ ἐπανέρχεται.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὅμως τὸν ἐγνώρισεν ἦτο ἓνας γείτων του, ὁ ὁποῖος εἶχε δεθῆ εἰς δύο ὑψηλά ὑλοπόδαρα καὶ κάτω εἶχε βάλει παπούτσια μικροῦ παιδιοῦ διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ τὸν ἰδιοκτήτην.

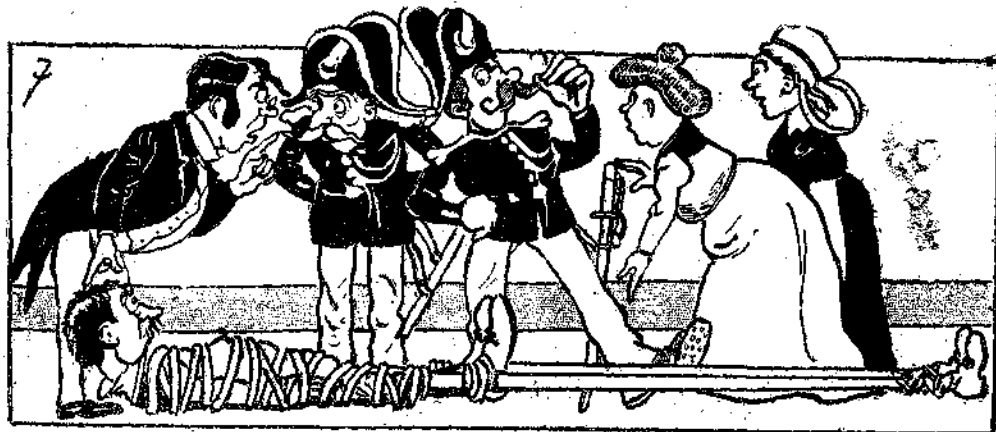
Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ὁ κ. Χαρτοδιπλωμένος βάζει εἰς τὸ περιόδιον πολλοὺς μικροὺς πασσάλους καὶ τοὺς περνᾷ μὲ σύρματα. Τὴν ἄλλην νύκτα ἐπανῆλθεν ὁ κλέπτης μὲ τὰ πρωτότυπα πόδια του καὶ ἀφ' οὗ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἐπέρασε τὸν φράκτην ἐπροχώρει πρὸς

τὸ βυάκιον τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ περάσῃ διὰ τὰ δένδρα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ ἐνοήσῃ ἐμπεδούθηκον εἰς τὰ σύριματα τὰ ἔυλοπόδαρα καὶ... πλοῦφι! ὁ φίλος εὐρέθη μέσα εἰς τὸ νερό...

Ἄλλ' ὅπως ἦτο δὲν εἰμποροῦσε πλέον οὔτε νὰ σηκωθῇ καὶ μὲ μεγάλας φωνάς ἐζήτησε βοήθειαν.

Ἄμεσως ἔτρεξεν ὁ κ. Χαρτοδιπλωμένος, ἡ γυναῖκα του καὶ μερικοὶ γείτονες καὶ ἀφ' οὗ τὸν συνέλαβον καὶ τὸν ἔδεσαν καλά, τὸν παρέδωσαν τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τοὺς χωροφύλακας διὰ νὰ τὸν ἀνταμείψῃ ἡ Δικαιοσύνη ὅπως τοῦ ἔπρεπε.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Τὴν καὶ δόξα εἰς τοὺς ἀδελφούς μας Σουλιώτας! ἀναγνωσθῶν ὅλοι.

Μετὰ ἐγείρονται πέντε εἰς ἀκμὴν καὶ ἕκαστος τούτων λέγει τί γνωρίζει, τί ἔπραξε καὶ τί συνιστᾷ.

Ὅταν καὶ ὁ τελευταῖος ἐσιώπησεν, ἐγείρεται ὁ γηραιὸς Δημήτριος, περιφέρει τὰ βλέμματά του ἐπὶ τῆς ἐμνημόρευς καὶ ἀρχεται λέγων μὲ φωνὴν βαρεῖαν καὶ ἰσχυράν.

— Ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅλοι σᾶς, τῶν ὁποίων οἱ πατέρες ἢ οἱ πάπποι, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τὴν ὁποίαν ἔχετε σήμερον, ὑπῆρξαν οἱ σύντροφοί μου ἀγώνων μου, οἱ συμπολεμισταί μου, οἱ φίλοι μου οἱ ἀπτόητοι, τῶσιν τῶν στιγμῶν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐθυμίας, ὅσων καὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ πένθους, δεχθήτε τὸν πατρικὸν καὶ φιλοστοργὸν χαιρετισμὸν μου. Ἐπαναβλέπω εἰς σᾶς τὰς ἀρετὰς

καὶ τὰ προτερήματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον. Ἀναγνωρίζω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σας τοὺς ὀφθαλμούς των, εἰς τὰς καρδίας σας τὰς καρδίας των, εἰς τὰς ψυχὰς σας τὰς ψυχὰς των καὶ τὰ παγωμένα γηρατειά μου ἀνασκριτῶσι καὶ ἐνθουσιῶσι. Τέκνα τῆς Ἑλλάδος, ἀτρόμητα παλληκάρια, βασιλεῖς τῶν βουνῶν, ὁ γηραιὸς Δημήτριος σᾶς χαιρετᾷ καὶ σᾶς συγχαίρει.

Ἄμφις ὑπερηφανείας φωτίζει τὸ βλέμμα του καὶ μὲ τὸν βραχίονα τεταμένον καὶ κίνημα ἀπειλητικὸν προσθέτει.

— Ἄλλοτε ὅταν εἴμην νέος, ὅταν εἴμην 20 ἐτῶν, ὅταν μὲ παρέβαλλον πρὸς τὸν γυαστὸν τοῦ Παρνασσοῦ διὰ τὴν ὀρμητικότητά μου, πρὸς τὸν ταῦρον τῆς Κρητικῆς μυθολογίας διὰ τὴν ἰσχύον μου, πρὸς τὸν πρόγονόν μου τὸν Ἀχιλλεῖα διὰ τὴν ἀνδρείαν μου, ὅταν οἱ Τούρκοι ἐτόλμων νὰ

διαβῶσι τὴν πεδιάδα, ἐρριπτόμενη ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ Μισσρά ἐπ' αὐτῶν, ὅπως ὁ κεραυνὸς πίπτει ἀπὸ τὰ σύννεφα. Ποτὲ δὲν ἐμέτρησα τοὺς ἐχθρούς μου, παρὰ ὅταν ἦσαν ὅλοι κατὰ γῆς καὶ ὅταν ἀπὸ τὰ κομμένα κισσάλλα των εἶχα κάμει πυρραμίδας. Ἐσπείρα τὸν τρώμον εἰς τὴν Λακωνίαν. Ἡ γῆ τῶν κατορθωμάτων μου διεδόθη εἰς τὴν Ἀργολίδα καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν. Οἱ Πατσάδες, οἱ Μπέδες, οἱ Κεχαγιάδες καὶ οἱ Καϊμακάμηδες ἐφυγαν ἀπ' ἐμπρός μου ὅπως οἱ λαγοί. Ὅταν ἐπέστρεφα εἰς τὸ χωρίον μου, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ κορίτσια μὲ ὑπεδέχοντο βίβλους ἀνθὴ εἰς τὸν δρόμον μου καὶ ἐτραγωδοῦσαν τὸ παλαιὸν ἄσμα, τὸ ὁποῖον αἱ Μεσσηνίδες ἐφαλλόν ἐπακόσια χρόνια πρὸ Χριστοῦ διὰ νὰ δοξάσουν τὸν περιεγμὸν Ἀριστομένην, τὸν ὑπερασπιστὴν τῆς Μεσσηνίας. Καὶ ἐνθουσιασμένοι οἱ γέροντες τῆς ἐποχῆς μου ἔδωκαν τὸ ἐνδοξὸν παράνομα: Δημήτριος ὁ Τούρκοφάγος!..

Πρὶν προθάσῃ νὰ τελειώσῃ καὶ ἀπευθῆ μία ὀρανομήκης ἀντηχέι:

«Ζήτω ὁ Δημήτριος ὁ Τούρκοφάγος!»

Μὲ δάκρυ συγκινήσεως εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἀκούων νὰ ἀντηχῇ τοιοῦτοτρόπως τὸ παλαιὸν πολεμικὸν του ὄνομα, ὁ Δημήτριος ἐμειδίασε.

— Παιδιά μου, εὐχαριστῶ! Ἀλλοίμονον, ἔκτοτε πολλάκις ἐχρόνισεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ταυγέτου. Ὁγδοήκοντα χειμῶνες ἐπέρασαν τώρα ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου καὶ δὲν εἶμαι πλέον παρὰ ἓνα γεροντάκι ἑτοιμὸν διὰ τὴν τάφον. Ὅλοι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἐγνώρισα, ὅλοι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἠγάπησα κατέγηλλον πρὸ πολλοῦ εἰς τὸν Ἄδην. Μεταξὺ τῶν γραμμῶν σας, ὦ νέοι, εἶμαι ὡς ὁ Νέστωρ ὑπὸ τὰ τεῖχη τῆς Τροίας. Δὲν δύναμαι νὰ ὁμιλῶ ἢ διὰ τὸ παρελθόν, δὲν περιστοιχίζομαι ἢ ἀπὸ τάφους καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν φίλοι μου ἦσαν ἤδη πεθαμμένοι πρὶν σᾶς γεννηθῆτε. Ἔστω λοιπὸν, ἀντιπροσωπεύω τὸ παρελθόν καὶ ὁ χαιρετισμὸς, τὸν ὁποῖον σᾶς δίδω ἐγὼ ὁ ἀρχηγὸς σας, λόγῳ τῆς ἡλικίας μου, δίδεται ἐν ὀνόματι τῶν ἐνδόξων νεκρῶν.

Ἡ χεὶρ του κινεῖται πρὸς τὸν ὀρίζοντα.

— Ἀπὸ τὰ νεκροταφεῖα ἔβου ἐβρίσκασθε καὶ ἀναπαύεσθε τὰ νεκροτάμια μέλη σας, σηκωθήτε, σύντροφοί μου! Ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ ερείτρου σκιρτήσατε ἀπὸ χαρᾶν, ὦ νεκροί! Σηκωθήτε, ἐνδοξοὶ συμπολεμισταί μου! Ἐάν ἐπέξῃσα, εἶναι διότι ἀνωτέρα δύναμις ἠθέλησεν εἰς εἴς ἡμῶν νὰ ἴδῃ τὸ μέγα ἔργον, τὸ ὁποῖον προετοιμάζομαι τὰ τέκνα μας. Σηταὶ τῶν φίλων μου, σκιαὶ προσφιλεῖς, σκιαὶ δοξασμένα, σκιαὶ πολυθρήνητοι, σᾶς ἐξορκίζω νὰ προστρέξετε, σᾶς καλῶ, σᾶς καθικετεύω νὰ αἰωρηθῆτε διὰ μίαν στιγμὴν ἀόρατοι ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν μας διὰ νὰ δώσω ἐν ὀνόματι σας τὴν εὐλογίαν μου καὶ τὴν εὐχὴν μου εἰς ἐκείνους

οἵτινες θὰ δημιουργήσουν τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος! Πρὸ τοῦ ὀρθίου γέροντος, μὲ τὰς χεῖρας τεταμένας εἰς κίνημα ὑπερόχου μεγαλοπρέπειας, ὅλα τα μέτωπα κίβητον ἐν σεβασμῷ καὶ εἰς ψίθυρος ἀνέρχεται ὡς θυμιάμα.

— Γένοιτο!

Καὶ τότε, παιδιά μου, θὰ ἀπιστρέψετε εἰς τὰ χωριά σας, διὰ νὰ δώσετε ἐκεῖ τὸ σῆμα τῆς ἐπαναστάσεως ἴσως ἢ ἐπαναστάσεως ἐκρήγνυται ἀνωρίτερον ἀπὸ ὅ,τι ἔπρεπε. Τὸ σῆμα ὅμως εἶναι τοῦ Καϊμακάμη τῆς Τροπολιτῆς, ὅστις συνεκάλεσε τοὺς ἐγκρίτους καὶ τοὺς ἐφυλάκισε. Οἱ ἐπίσκοποι Κορίνθου, Ἀχαΐας, Ναυπλίου, ὁ Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης υἱὸς τοῦ Μπέη τῆς Μάνης, ὁ Θεόδωρος Παπαγιαννοπούλος, πρόχων τῆς Καρυταίνης, ὁ Παπαλέξουλος, πρόχων τῶν Πατρῶν, ὁ Νοταρᾶς τῆς Κορίνθου, εἶναι φυλακισμένοι εἰς τὴν Τροπολιτῆν. Μάθετε ὅτι

Καὶ μετ' ὀλίγον τρία νέα πρόσωπα εἰσέρχονται (Σελ. 44).

ὁ φίλος μας Πέτρος Μαυρομιχάλης, ὁ Μπέης τῆς Μάνης, κατέλαβε τὴν Κολαμάτα, πράγμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἀνοίγει τὴν θάλασσαν. Μανθάνω ἐπίσης ὅτι ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ ἀνεψιὸς του Νικητᾶς ἐγκατέλειψαν ἤδη τὴν Ζάκυνθον καὶ ἀπεβίβασθησαν εἰς τὴν Γαστούνην διὰ νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖθεν εἰς τὴν Καρυταίναν.

— Σταθήτε ἀκόμη, παιδιά μου, ἐσκαλοῦσθε ὁ γέρον. Πρὶν χαρῆτε πρέπει νὰ γνωρίζετε τί πρέπει νὰ πράξετε. Ἡ Πελοπόννησος διοικεῖται ὑπὸ τοῦ πρῶην Μεγάλου Βεζύρου Κουρσήδ πασσᾶ, τοῦ ἐπειροῦ ὁ στρατὸς δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διὰ νὰ ἀντιπαραταχθῇ συγχρόνως πρὸς ὅλα τὰ σώματά μας. Ἄλλ' ὁ Κουρσῆδ κατέχει ἐννέα φρούρια, τὰ ὁποῖα ἐναγκαλιζονται τὴν Πελοπόννησον μὲ τὰ κανόνια καὶ τὰ ὀχυρώματά των. Ἦτοι τοὺς πύργους τῶν Πατρῶν, τὸ φρούριον τῆς Πύλου, τῆς Μεθώνης, Κορώνης, Μονεμβασίας, τὸ Παλαμῆδι ἐν Ναυπλίῳ, τὸν Ἀκροκόρινθον ἐν Κορίνθῳ, τὸ Ρίον καὶ τὴν Τροπολιτῆν. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ καταλάβωμεν τὰ ἐννέα ταῦτα φρούρια πρὸ τῆς ἀφίξεώς ἐπικουριῶν πρὸς τὸν Κουρσῆδ. Καὶ ἡ ἀφίξις αὕτη δὲν θὰ

βραδύνη αφού στρατός σημαντικός υπάρχει ήδη εν Ηπειρώ ενεργών κατά του Άλφ Πασσά.

— Άλλά, αρχηγέ, η Τριπολιτζά είναι οχυρωμένη ισχυρότατα. Τείχη παχέα, γεμάτα από κανόνια, φρούρια, φρουρά πολέμαρχος και πειθαρχική. Ημείς δε δεν έχουμε τίποτε. Μόνοι με το θάρρος τί θα κάμωμεν; λέγει εις των οπλαρχηγών.

Ο Δημήτριος γελά και άπαντά υπερηφάνως και τραχέως.

— Βασίλειε Λουριώτη, για πόσο λοιπόν λογαριάζεις το θάρρος και την εύφρονη της φυλής μας;.. Τά αντικείμενα, τά όποια θα χραισασθώμεν, θα τά κατασκευάσωμεν.

Ο διακόφας, γεωργός εκ Λακωνίας, δεν εγκαταλείπει το πεδίο της συζητήσεως και υπολαμβάνει.

— Θα τά κατασκευάσωμεν!.. Είναι εύκολον αυτό! Άλλά χρειάζεται καιρός, ύλικά και εργατάι επιτήδειοι. Είναι εύκολον να κατασκευάση κανείς κανόνια!

Άλλ' ό γηραιός αρχηγός έχει την άπάντησιν του έτοιμον. — Τά αντικείμενα των όποιων έχει τις ανάγκην τά

κατασκευάζει, σου λέγω. Άλλ' όταν δεν ήμπορεί να τά κατασκευάση, τά πέρνει έτοιμα από εκείνους που τά έχουν. Μου είπαν ότι οι Τούρκοι έχουν πολλά κανόνια, λοιπόν, όταν υπάρχει ανάγκη πυροβολικού, θα χρησιμοποιήσωμεν τά Τουρκικά κανόνια.

Γέλωσ ήχηρός χαιρετά την φράσιν, και έπειρημίαι ποιήλλαι φανερώνουν εις τον δυστυχή Λουριώτην την ειρωνικήν εύθυμίαν της συνελούσεως, η όποια διασκεδάζει εις βάρος του.

Διαμαρτύρεται ό Λουριώτης, επιτίθεται εναντίον των γειτόνων του, οι όποιοι διά να του επιβάλλουν τιωπήν αρχίζουν να φωνάζουν όπως εκείνος.

Ο Δημήτριος, κάμνον χρῆσιν της επιβολής του, επιφέρει την γαλήνην εις τον θορυβούντα όμιλον και λέγει.

— Θα πάρωμε την Τριπολιτζά. Θα την πάρωμε όπως μπορούμε! δι' έφθδον, διά δόλου, νύκταν η ήμέραν, με κανόνια η χωρίς κανόνια. Πρέπει να την πάρωμε.

Την στιγμήν εκείνην ακούονται βήματα ανερχομένων την κλίμακα και μετ' όλίγον τρία νέα πρόσωπα εισέρχονται. ("Έπεται συνέχεια")

ΤΟ ΛΑΥΡΕΙΟΝ

Όλοι σας γνωρίζετε βεβαίως από την γεωγραφίαν ότι παρά το άκρωτήριο Σούνιον υπάρχει πόλις με 10.000 κατοίκων, ονομαστή δια τά μεταλλεία της, καλουμένη Λαύρειον. Τί ήτο όμως εις την αρχαιότητα το Λαύρειον, τί είναι τόρα, τί μεταλλεία έχει και πως γίνεται η εξαγωγή

χημα μετέβαιναν εις το δημόσιον ταμείον, η πόλις των Άθηνών εισέπραττε παρά του εργολάβου και 4/100 επί του άκαθαρίστου: δηλ. εάν ό εργολάβος έπώλει μέταλλευμα αξίας δραχ. 100, αι 4 δραχ. ήσαν της πόλεως των Άθηνών. Το 4/100 τούτο διενέμετο μεταξύ των πολιτών, ελάμβανε δε έκαστος περί τας 10 δραχμάς κατ' έτος. Εάν υπολογίσωμεν τον τότε πληθυσμόν των Άθηνών εις 30.000 (πρός δρα. 10 έκαστον) βλέπομεν ότι διενέμετο μεταξύ των πολιτών ποσόν 300.000 δραχμών.

Εις τά 489 π. Χ. ό Θεμιστοκλής προσέφερε τους Άθηνάιους να μη διανέμονται μεταξύ των τας 300.000 δραχ., διότι 10 δραχ. δι' έκαστον ήτο ποσόν άτίμητον, αλλά να συστήσουν ταμείον 'Εθνικού Στόλου, εις το όποιον να κατατίθενται τά χρήματα ταύτα. Εισηκούστη, το ταμείον εγένετο και μετ' όλίγον εκ των χρημάτων τούτων εσηματίσθη ό ενδοξος στόλος των Άθηνών, ό καταναυμαχήσας τον Περσικόν εις το στενόν της Σαλαμίνας.

Αι εργασίαι όμως του Λαυρείου μετ' όλίγον ήλαττώθησαν και κατά τον Πελοποννησιακόν πόλεμον εσταμάτησαν εντελώς.

Πως εξεμεταλλεύοντο οι Άρχαίοι;—Οι αρχαίοι δια να εξαγάγουν το μέταλλευμα ούριστον φρέατα βάθους 10—

120 μέτρων και στοάς (κοινώς πογγες, τρύπες, σπήλαια) δια να κατέρχονται οι δούλοι εργατάι η και δια να αναβιβάζουν το μέταλλευμα φορτωνόμενοι αυτό επί των νούτων, όπου δεν ήδύναντο να άνοιξουν φρέαρ δια να τά αναβιβάζουν. Και σήμεραν ακόμη σώζονται άριστα ανά τά περίξ του Λαυρείου όπερ τά 1.500 φρέατα και στοαί της αρχαιοτάτης ταύτης εποχής, βαδίζων δε κανείς την νύκτα ανά τους λόφους του Λαυρείου διατρέχει σοβαρόν κίνδυνον να πέση εις κανέν εκ των φρεάτων τούτων.

Τό εξαγόμενον μέταλλευμα, εάν μεν άπετελείτο από λίθους, εθραύετο εις μικρά τεμάχια και ερρίπτετο εις την κάμνον δια να τακῆ, εάν δε χώμα,ερρίπτετο εις το πλυτήριον, ίνα πρώτον πλυθῆ.

Η κάμνος κατασκευάζετο εις το μέρος το μάλλον ύψυ του άνέμου προσβαλλόμενον, επειδη δε εις το Λαύρειον

Εργολάβος δέρων δούλον, διότι φέρει μικρόν φορτίον.

των δεν το είξεύρετε, υποθέτομεν, και αυτό θέλομεν τόρα να μάθητε.

Λοιπόν, τά κυριώτερα μεταλλεύματα του Λαυρείου είναι ό άργυροόχος μόλυβδος: μόλυβδος δηλ. περιέχων και μικράν ποσότητα άργύρου, και ό σίδηρος. Το εξαγόμενον μέταλλευμα περιέχει μόλυβδον 8—65/100. Έκαστον δε χιλιόγραμμον μόλυβδου περιέχει 10—12 γραμμάρια άργύρου.

Κατά τά 500 π. Χ., ίσως και πρότερον, οι Άθηναίοι ήρχισαν να εκμεταλλεύονται το Λαύρειον μεταχειριζόμενοι ως εργατάς τους δούλους, εις τους όποιους πλήρωνον ελάχιστον ήμερομισθίον (κατ' αναλογίαν των αναγκών του σημερινού βίου 1—1 1/2 δραχμην σημερινήν).

Τά δρυχέα ήσαν περιουσία της πόλεως των Άθηνών, η όποια τά ένοικίαζεν εις εργολάβους η επιχειρηματίας. Έκτός του ένοικίου τούτου, του όποιου το ελπιρατόμενον

πνέει ως επί το πλείστον βορρῆς, αι κάμνοι των αρχαίων είχαν κατασκευασθῆναι τον βορρῆν, ήσαν δε εκτισμένα με ξερότοιχον, ίνα, ό βορρῆς εισερχόμενος δια των όπών του τοίχου αναζωπυροῖ την φωτιάν της κάμνου (έχρησιμοποιοῦν δηλ. τον βορρῆν αντί φυσεροῦ).

Έντός της κάμνου ερρίπτετο στρώμα ξύλων χονδρών, ειτα μέταλλευμα, έπειτα πάλιν ξύλα και ούτω καθεξῆς, εναλλάξ ξύλα και μέταλλευμα ήναπτον την κάμνον εκ των κάτω και μετ' όλίγον συνετελείτο η τῆξις του μεταλλεύματος, άτελώς έννοείται, ως θα ίδωμεν.

Τό πλυτήριον των άπετελείτο εκ δύο η τριών δεξαμενών κειμένων κλιμακιδόν, της μίας ύψηλότερον της άλλης.

Ερρίπτον το μεταλλούχον χώμα εις την ύψηλότερον κειμένην και δι' όχεταιν ώδήγουν το ύδωρ των βροχών εντός.

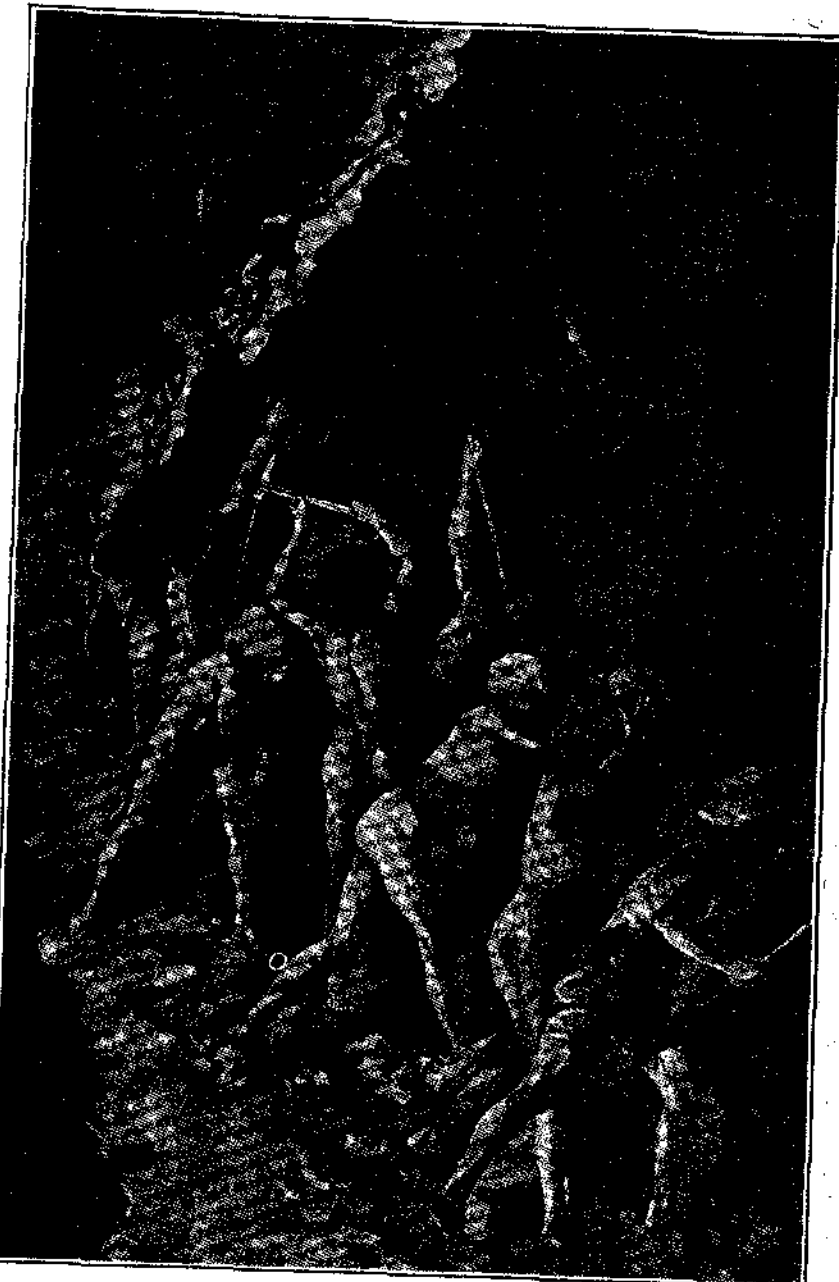
Όταν η δεξαμενή αυτη υπερεξεχείλιζε, το ύδωρ έρρεεν εντός της άλλης, της χαμηλοτέρας και εκ ταύτης εις την τρίτην κλπ.

Αι δεξαμεναι εστῆγγωνον όπως δήποτε μετά τινος ήμέρας, το χώμα δε ως ελαφρότερον του μεταλλεύματος άπετέλει φυσικά τά επάνω στρώματα, το δε μέταλλευμα κατακάθητο εις τον πυθμένα.

Οι δούλοι άμέσως ερρίπτον με τά πύα των το χώμα εκτός των δεξαμενών, το δε μέταλλευμα εκκαμνον πλίνθους, τας όποιας εξήρμαινον εις τον ήλιον και τας ερρίπτον εις την κάμνον μετά των άλλων μεταλλευμάτων προς τῆξιν.

Δεν είναι ανάγκη να προσθέσωμεν ότι η πλύσις εγένετο μόνον κατά την εποχήν των βροχών και η εκκαμίνεσις όταν έπνεεν άνεμος.

(Εις το προσεχές φύλλον το σημερινόν Λαύρειον).

Δούλοι εργαζόμενοι ύπογείως.

Ο ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Μετά 4' και 1/5'' από της αναχωρήσεως της επιτροπής των Χοιροπολιτών ό Σέρλοκ Χόλμς άφινε την κατοικίαν του και δι' ενός μεγαλοπρεπούς λανδῶ έταξείδενε προς την Χοιρόπολιν...

Ο Σερ Χάρου Κόττ Κόντακ υπεδέχθη τον δνομαστόν αστυνομικόν, όχι μετά πολλού σεβασμού. Όλοι του αι κινήσεις και αι εκφράσεις εφαινοντο ως να έλεγον «Βλάκα, πιστεύεις ότι θα επιτύχης εκεί

δπου άπέτυχα εγώ, ό Χάρου Κόττ Κόντακ! Μου έρχεται να σκάσω στα γέλοια!»

Ο Μπόι Λόμπς Τάκλ έννόησε ταύτα και ειπε καθ' έαντόν «Θά γελάση καλά εκείνος που θα γελάση τελευταίος!» Και ερρίφθη εις μιαν τεραστίαν εργασίαν. Διεξήλθε τους άπειρους ογκώδεις φακέλους της ανακρίσεως των υπαλλήλων της Νομαρχίας τους άφορώντας την μυστηριώδη ταύτην κλοπήν. Η άδιάκοπος ανάγνωσις αυτη εκ της όποιας δεν έμαθε κανέν νεώτερον, του έστοίχισε 53 ώρας και 14 λεπτά.

Έδαπάνησεν εις έρεύνας. εξέτασιν των μερών κλπ. 79 ώρας 1' και 2'' και δεν άνεκάλυφεν ειμή 2 τριχας

Ζερβίου, Πατρών.—*Εξ αυτών βραβεύονται δια κλήρου. 1ον) Καίη Νεφερίνη (έν βιβλίον του Ίουλίον Βέρον και' έκλογήν). 2ον) Αντ. Ραμπαούνης (εις άμερικανικός κοινωλοφόρος). Τήν μίαν λύσιν έστειλαν οι έξής: Ν. Γ. Μαυρης, Ζαχαζίκ' Χρ. Σαραντόπουλος, 'Αθηνών' Κική 'Αναγνωστοπούλου, 'Αθηνών' Παρασκευή Δανιήλ, 'Αθηνών' Κατίνα Γαλανού, 'Αθηνών' Γλυκύλαλος 'Αθηνών, Σπάρτης.—*Εξ αυτών βραβεύεται δια κλήρου ο Ν. Μαυρης (έν τεύχος του Συλλόγου των άφελιμων βιβλίον και' έκλογήν).**

ΕΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

Ακοιβά μου άνήψια,

Μεταξύ των φίλων του ο Γιαννάκης συγκαταλέγει και τον συνομιλήτόν του Περικλήν ή μάλλον Περικλίετον όπως συνειθίζει να τον φωνάζη, ο οποίος δεν μένει εις τας 'Αθήνας αλλά εις..... (παρ' όλίγον να σάς τώ ειπω)..... τέλος πάντων εις μίαν άλλην πόλιν της 'Ελλάδος. Είς ποίαν τόρα πόλιν μένει; αυτό θά μου τώ εύρητε σίς.

Γιά βίξτε με μ'ατιά εις την εικόνα μας.

Πρώτα-πρώτα βλέπετε τον φίλον μας τον Περικλή με ύπος του άρχαίου συνομήμου του 'Αθηναίου δεικνύοντα τώ μεγάλο τόπον που κρατεί άκόμη εις τας χείρας του, και έπειτα βλέπετε τή περίε άντικείμενα πληρωμένα! Μία άζινη έχει δεχθή ένα από αυτά εις την ράχιν της ενώ άλλα τρία εκόλλησαν εις τώ έδαφος και άλλα άλλου. Έδώ τόρα θά σάς βοηθήσω δια να εύρετε την ζητούμενη πόλιν της 'Ελλάδος. 'Ο άριθμός των βελών που εύρίσκονται εις έκαστον άντικείμενον αντιστοιχεί με την θέσιν, την οποίαν κατέχει τώ ζητούμενον γράμμα εις τώ όνομα του άντικειμένου' π. γ. εάν εύρίσκονται εν βέλος εις μίαν 'Αζινην τέσσαρα εις μίαν πέρ'Ραν τέσσαρα εις ένα πέρ'Ρον, έξ εις έν δένδρον και έν εις έν Στοιόν ή ζητούμενη πόλις θά ήτο ΑΡΓΟΣ. 'Ετσι να εργαζηίτε και είμαι βεβαία ότι όλα τ' άνήψια μου θά τήν λύσουν, διότι είναι εύκολος. Έγώ δε θά σάς μεράσω τή δώρα που έχω προκηρύξει και δια τήν μαγικήν εικόνα του Έ. Διαγωνισμού. Αί λύσεις πρέπει να σταλώςι τούλάχιστον μέχρι της 10ης 'Ιανουαρίου 1912

Η θεία σας Καλή.

Γνωρίζετε τί είναι ή «Βιβλιοθήκη της Τόπης»;

ΛΥΣΙΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ Δ' ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

‘Ο στρατηγός; είναι ο **Αριστέιδης** ('Αρμα, 'Ρέα, 'Ιστίον, Σάβρα, Τρίπους, 'Ερμής, 'Ιππος, 'Δόρυ, 'Ηλιος, Σφιγή.)—'Ορθας λύσεις έστειλαν οι έξής. Κων. Παπαδόπουλος, Περικλείας, 'Ορέστη; Ταούκας, 'Αθηνών' Γαβριέλλα 'Αργυροπούλου, Λαυρείου' Θεμιστοκλής Λάβδας, 'Αθηνών' Χ. Γ. Σαραντόπουλος, 'Αθηνών' Μιχ. Φωτόπουλος, 'Αθηνών' Άντων.

Σαμαρόπουλος, Μοίρσαι Βόλου' Αντιγόνη Σαραντοπούλου, 'Αθηνών' 'Ελπινίκη Μάντζαρη, 'Αθηνών' Νικόλ. Συμμαίης, Λευκιμμάς, Νικόλ. Γεωργιάδς, 'Αθηνών' Κ. Παναγιωτόπουλος, Λαυρείου' Δημ. Πετρόπουλος, Κορίνθου' Στυλ. Ζάχος, 'Αθηνών' Βενούλα Καρυστινάκη, 'Αγδρου' Θεοδ. Ραυτόπουλος, 'Αθηνών' Σπυρ. Π. Τράκας, 'Αθηνών' Παναγ. Ζάχος, 'Αθηνών' 'Αθ. Μούντζιας, 'Αθηνών' Περικλής Σταθάς, Πόργου' Χρήστος Γεωργίου, Πειραιώς' Γλυκύλαλος 'Αθηνών, Σπάρτης; 'Αγρησίλαος Λάσχος, 'Ελευσίνας' 'Ραφαήλ Δειόγιας, 'Αθηνών' Βασίλ. Μαμουνας, Πειραιώς' 'Αθαν. Παναγιωτόπουλος, 'Αθηνών' Ε. Λαδικός, 'Αθηνών' 'Ιω. Πατούλης, Μεσολογγίου' Β. Σταύρου, 'Αθηνών' Σταύρος Ταώλης, Μεσολογγίου' Εύαγ. 'Ιωάννου, Λαυρείου' Ζαχ. Παπαζαχαρίου, Λαυρείου' Λουκας Λύττικας, Πειραιώς' 'Ιω. Χαντζηκόλης, Πειραιώς' Πολυδ. Ξηρός, 'Αθηνών' 'Ορέστη; Καντζημαλάς, 'Αθηνών' Πέτρος Ταούκης, 'Αθηνών' Ευγένιος Φεράλης, Νέου Φαλήρου' Κ. Γ. Κυρίμης, Πειραιώς' Καλλιερσόη 'Αλικάντη, 'Αθηνών' Λάζαρος Τσεμάνης, 'Αθηνών' Κική 'Αναγνωστοπούλου, 'Αθηνών' Παρασκευή Δανιήλ, 'Αθηνών' Αικατερίνη Γαλανού, 'Αθηνών' Πολυχ. Λαδόπουλος, 'Αθηνών' 'Ελλη Δ. Σφερλή, 'Αθηνών' Κική Δ. Σφερλή, 'Αθηνών' Νικ. Σακελλάριος, Λαρίσης. ('Απεκλεισθησαν ύπερ τους έξήχοντα λύτα: άγορασται κατά φύλλον, έπειδή ή λύσι; δεν συνοδεύετο με δεκαλέπτον γραμματόσημον.)

Εξ αυτών βραβεύονται δια κλήρου οι έξής: 1ον) Πολυχ. Λαδόπουλος, (έν ώρολόγιον ενεργήριον). 2ον) 'Ο μικρός λογογράφος Ε. 'Ιωάννου (ένα χάριτην βερνικωμένον προς άνάστησιν). 3ον) Δημ. Πετρόπουλος (μίαν 'Ελλην. ιστορίαν, και' έκλογήν, άρχαίαν, Ενζαντινήν ή νεωτέραν). 4ον) Περικλής Σταθάς (τρία σώματα του Συλλόγου των άφελιμων βιβλίον και' έκλογήν). 5ον) Β. Σταύρου (τά ποιήματα του Σολωμού).

ΑΔΑΝΔΟΓΡΑΦΙΑ

‘Οσοι από τους συνδρομητάς καθυστερούν τήν συνδρομήν των, πρέπει να μ'ας τήν αποστείλωσι πρό της 25ης Δεκεμβρίου δια να προφθάσουν να λάβουν μέρος εις τήν κλήρωσιν των δώρων, τα όποια θά δοθών εις όλους τους συνδρομητάς.

‘Οσοι εκ των κατά φύλλον άγοραστών του «Παιδικού 'Αστέρος» έπιθυούυν να λάβουν ψευδώνυμον, πρέπει να στέλλουν λεπτά 50 εις γραμματόσημον. Οι συνδρομηται δικαιούνται να λάβουν ψευδώνυμον άνευ ουδεμίης καταβολής. 'Επίσης αναγκαζόμεθα και πάλιν να υπενθυμίσωμεν εις τους κατά φύλλον άγοραστάς ότι δεν λαμβάνονται ύπ' όφιν αι λύσεις των άν δεν συνοδεύονται ύπό του δεκαλέπτου γραμματόσημου. 'Ηναγκάσθημεν ν' απορρίψωμεν σωρείαν ποιούτων λύσεων διότι δεν συνοδεύοντο από τώ δεκαλέπτον. 'Επομένως άς μή παραπονεύνται όσοι δεν ίδωσι τ' όνομά των καιτοι έστειλαν όρθας λύσεις.

‘Ελλείψει χώρου δεν θ' άπαντήσωμεν σήμερα εις κανένα εκ των καλών φίλων του «Παιδικού 'Αστέρος». Είς τους περισσότερους εξ αυτών θ' άπαντήσωμεν ταχυδρομικώς.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΑ. 'Αντιπρόσωποι του «Παιδικού 'Αστέρος» έγγραφοτες συνδρομητάς είναι. 'Εν Αθήναις ή κ. Χρήστος Μαυριμάνης, δημοδιδάσκαλος έν Ζαχαζακίω. 'Εν Σικάρω ή κ. Παναγιώτης Στεφανάκος δημοδιδάσκαλος ή εκπαιδευτική άδεία, φοιτών έν τώ Πανεπιστημίω της πέλειως ταίτης. 'Εν Ζακύνθω ή κ. Φίλιππος Δ. Μωρέτης δημοδιδασκάλος ή κ. Φίλιππος 'Αθηνών. 'Εν Πειραιεί ή κ. Φ. Κούτσελας (όδός Σαχτούρη 21), 'Ηλιάδης; και Σώμας βιβλιοπώλαι.—'Εν Κερκύρα ή κ. Σπ. Μαρίτσος.—'Εν Καίρω ή κ. 'Ιω. Στρατοπούδης (rue Pagar No 6).

‘Ο Παιδικός 'Αστήρ πωλείται έν 'Αθήναις και Πειραιεί από τους εφημεριδοπώλας. Προς δε εύρίσκειται και εις όλα τ' άλλα βιβλιοπωλεία και Κιόσκια. 'Εν ταίς έπαρχίαις εύρίσκειται εις όλα τ' Ηρακτορεία των 'Εφημερίδων και εις τους είδικούς πράκτοράς του.

Βιβλιοπωλείον Δ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ όδός Σαβδίου 56.